

Sarkad, 1924. június 20.

Apja földműves, majd szövetkezeti pénztáros volt. Tanítóképzőt végzett Nagykőrösön, 1945-ben beiratkozott a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem tanárképző szakára, de tanulmányait 1947-ben félbeszakította. A Nemzeti Parasztpárt tagja 1945-ben lett, 1947. március-júliusban a pártközpontban Erdei Ferenc személyi titkára, majd a szervezési osztályon területi referens volt. 1948-ban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1948. augusztustól törzs-és főtiszti tanfolyamot végzett, majd századosi rendfokozatban az I. Önálló Ejtőernyős Zászlóalj századparancsnoka volt 1949. március-novemberben. 1951. márciustól őrnagyként Törökbálinton a Különleges Tanfolyam parancsnoka, majd a Hunyadi János Lövéstiszti Továbbképző Iskola parancsnoka. A Szovjetunióban zászlóaljparancsnoki iskolát, majd Vorosilov Vezérkari Akadémiát végzett. 1955. novemberben hazatért, kinevezték a Zrínyi Katonai Akadémia parancsnokhelyettesévé, parancsnoka 1956. október-novemberben lett. A Magyar Függetlenségi Népfront Győr-Sopron megyei listáján 1953. május 17-én országgyűlési képviselővé választották. 1957. május 9-én megfosztották mandátumától. Az 1956. évi forradalom és szabadságharc idején fegyverrel segítette a Corvin közti csoportot, október 27-én és október 28-án kérte Nagy Imre miniszterelnököt, hogy vonja vissza a fegyveres csoportok felszámolására vonatkozó parancsot. A Magyar Honvédség Forradalmi Katonai Tanácsának tagjaként a Kilián laktanyában részt vett a Forradalmi Karhatalmi Bizottság október 30-i alakuló ülésén. 1956. november 1-jén a Nagy Imre-kormány Budapest külső védelmi övezetének parancsnokává, másnap a Varsói Szerződés felbontásáról szóló tárgyalások küldöttségének katonai szakértőjévé, 3-án a vezérkari főnök helyettesévé nevezte ki. November 14-én leváltották a Zrínyi Akadémia éléről, 1957. február 5-én letartóztatták. 1958. szeptember 9-én a Magyar Néphadsereg főtisztjei perének másodrendű vádlottjaként tíz év börtönre ítélték, 1962. áprilisban egyéni kegyellemmel szabadult. Az MTA Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézetének munkatársa lett, 1963-tól a Vízgazdálkodási Tud. Kutatóintézet (VITUKI) Műszaki Tájékoztató Irodájának tolmácsa és műszaki fordítója volt. 1968. októbertől a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinált állattenyésztő kerületvezetője 1974-ig, majd 1985. évi nyugdíjba vonulásáig a Mezőtúri Állami Gazdaság baromfiágazatának vezetője volt. 1990. február 27-én rehabilitálták, visszakapta ezredesi rangját, majd nyugállományú vezérőrnaggyá, 1992-ben altábornaggyá léptették elő. A Történelmi Igazságtétel Bizottság tagja, a Katonai Szekciók alelnöke 1989–1992-ben, majd elnöke volt. 1992-től az 56-os Forradalmi Nemzeti Szövetség elnöke.